

**Tamra Kait: võrokiilne lugu tulõ
sis, ku midägi süäme pääl om**

**Kuis Margna Epp
suurõ paaga putro kiit**

**Ruitlanõ: riik oppas
raha kaotamist!**

Kae lk 2

Kae lk 3

Kae lk 4

**Järgmäne Uma Leht tulõ vällä nellä
nädäli peräst, 13.07!**

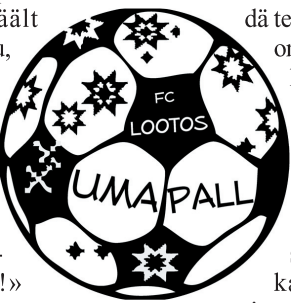
Ilosat suvõ!
Uma Lehe toimõndus

Otsitas umakiilset jalgpallihümni

Põlva jalgpalliklubi Lootos taht olla edimäne Eesti jalgpalliklubi, kinkal om kodonuka-kiilne hümn. Tuu saamisõs tetti võistlus: võrokeelisiit hümn oodõtas seo kuu 21. päävani (21.06).

«Edimäne mõtõ oll, et kes sis viil,» plaan tunnõt spordilulõtaja Contra kimmähe Lootosõlõ hümn vällä pakku. «A looda, et tulõ iks konkurent kah ja klubi saa hindäle nii hümn ku ka näütises võitluslauu, sis om viil vägevämb!» Tä selef, et Inglüsmaa jalgpallimiiskundõl omma päält hümn ka tõsõ laulu, midä tribüüni pääl lauldas.

Määne sõna lätt riimi nimega Lootos? Tuuga jäi Contra kõrras hättä, a sis üteli kavalah: ««Kaotus!» Kiäki piät jo kaotama, a esihindäst mõista olõ-i tuu Lootos!»

LAUBE VALEVI TSEHKENDÜS

Kaasiku Tiit üteli, et klubi vahtsõt hümn lauldas edimäst kõrda pidolidsõlt suvõ lõpupoolõ, ku tetäs vallalõ klubi vahtsõnõ päähoonõ. Edespite naatas tuud laulma-mängmä inne kodomängõ ni vast ka egä kõrd, ku kodovõistkund väreti lüü.

Konkursitüü tulõ saata helükandja pääl aadressilõ Piiri 1B, 63308 Põlva. Kõik klubi inemise, näide sõbra, tutva, avvostaja, luulõ- ni muusigasepä saava saata helükandja pääl kats luku. Või saata õnnõ hindä tettüid viise, millele ommakirotdõdu võrokeelidse sõna.

Klubi juhatus vali katõ nädäliga vällä kõgõ parõmba luu. Võitja luu tekij saa avvohinnas kats piledipaketti ni prii sõidu kõigilõ Eesti kuundisõ EM 2012 kodomängõlõ ja klubi fännisalli kah.

Jalgpalliklubi Lootos om Lõunahummogu-Eesti jalgpallivitäi. 12 treeningpargin om üttekokko pia 200 suurt ni tsillokõist jalgpallimängjät. Klubi vidäjäs või pitä naisi meistriliiga võistkunda Allegro.

HARJU ÜLLE

Haanin opati sannan lihha suidsutama. Minevä puulpäävä võeti suitsutõt liha sannast vällä, inne tuud oll tetti hulga tüüd. «Üte jao lihast pansõmi katõ nädäli iist suulvette. Nigu vanastõ tetti, kumpsõmi kanamunaga: ku muna nakaas pääl pidämä, oll suul paras,» selef oppusõ vidäjä, Mooska turismitalo permaanõ Veeroja Eda (pildi pääl kural). «Tõsõ jao lihast soolassimi tõsõpäävä inne suidsutamist, kats jupikõist pannimi õnnõ hainoga, suula es panõki. Kokko sai katsat-ütsät esi sorti lihha.» Suidsutaminõ om paras kunst ja või tulla ette vipõruisi. «Meil oll ilm lämni ja tuulinõ, tuuperäst võtt kuuma üles,» kõnõf Eda. Nii tullõ mõnõl lihatuskõl kammar vallalõ ja tükü oll päält suidsutamist kerembä ku võinu.

«Suidsusannan tett liha om iks kõgõ parõmb, vanaimä kunagi tekki tuud,» kõnõf suidsutamist opma tulnu Urtsoni Kristjan Karulast Ähijärve veerest, ammõdi poolõst geoloog (kaald pildi pääl umma lihatuskõ). Kristjan üteli, et nakkas esi lihha tegema sis, ku täl savvusann valmis saa – ehitamine lätt õkvalt vallalõ.

Lihasuidsutamisõ oppus oll ütõs Uma Meki oppuisist. Opsõ ütessä miist ja ütõs naanõ.

HARJU ÜLLE jutt ja piit

Kriisa Silvi sõir lätõs kaubas nigu lämni sai.

Konsapi Tiia sai uma leevä hää maigu iist kittä.

Põlva rahvas: uma söögikraam om hää

HARJU ÜLLE
ylle@umaleht.ee

**Puulpäävä Põlvan laada
«Põlvamaalt Põlvamaale»
pääl olnu inemise kitvõ
mõtõ, et ku saa, võissi
iks otan kandin tettüt
söögikraami osta.**

Laada pääl ütõn sõbraga jalu-
tanu vanaherrä Karl Rosmalt
om kimmäs uma kodokandi
söögi avvustaja. «Osta iks
kimmäle Lõuna Pagaridõ
leibä ja sepikut, saia ma ei
süü,» selef tä. «Arke Krakovi
vorst om väega hää, a sama
nimega Vastsõ-Kuustõ vorst
ei sünnõ süvvä.» Karl kõnõf,
et vanastõ sai esi eläjit peetüs
ja põldu tettüs, no ei jõvva
inämb. A aiakraami kasvatas
tä seoniaoni esi, kardoka kah
ja ei piä tuud poodist ostma.

«Ma iks kac poodin, et osta
iks paiga pääl tettüt leibä,
paksõmbat sorti Põlva Piimä
jogurt miildüs kah,» hindas
umakandi süüki ka Marta
raadio reklaamijuhnt Madis-
mäe Jaak. «Lõuna Pagarid
tege tsillokõisi lihapiirakit,
midä müvväs kaaluga: neo
omma parralt vürdsidse ja

mõnusa! Eriline lemmik om
mul viil sõir, mullõ kümne
hirmsahe miildüse!»

Oll näta, et sõir miildüs ka
tõisilõ: Mooste kandist Suur-
mõtsa küläst peri sõiramüüjä
Kriisa Silvi ümbre kogosi terve
parv inemisi mekmä ja ostma.
Silvi käest sai teedä, et timä
tallo vuur rahvas ka kohopiimä
ja munnõ perrä.

Madismäe Jaak selef viil, et
vorsti tä väega ei süü, ost tuu
asõmõl lihha ja «prepariir»
uma tahtmisõ perrä är. «Ja ku
viil Karilatsist (Karilatsi kala-
majand – UL) saa üte kõrraligu
juragu kätte, sis vot seo om
üle prahi, koton muidoki jälki
«prepareri» är!»

Laada kõrrald ütõn maavalit-
susõ ja Põlvamaa arõnduskesku-
sõga ilda aigu luud MTÜ Põlva-
maa Patrioot iinotsan maa-
vanõmba Sibula Priiduga.

Maavanõmb härgütäs külh
tõisi Põlva kandin tettüt süüki
süümä, a midä timä hindä perren
süvväs?

«Inne ma esi kah poodin
väega es kac, kelle kaupä osta,
a nüüt osta näütises Arke ja
Lihapagari kraami,» kitf Sibula
Priit. «Lihapagari vorstõ seen
om iks lihha küländ hulga,

edimäst kõrda omma vorsti iks
liha-, mitte jahumaiguga. Arke
soolõ sisse pantu šašlõkivorsti
miildüse mullõ kah. No leibä
tege mu naanõ koton esi, tuud
ei piä ma ei Põlvast ega koskilt
muialt ostma!»

Sibula Priit kõnõf, et uma söö-
gi kitmisest sai härgütüst ka timä
hindä imä, kiä kõrraldas Valgan
latsiaidu söögitegemist.

«Kõnõlimi kokko, et lat-
sõ nakkasõ latsiaian saama
hummoguputru, mis om tettüt
Zerna talo mahhekaarahelbit,»
selef maavanõmb. «Ma esi osta
kah näide käest.»

Pallõkitet Zerna (Tserna) talo
om Rāpinä kandin Võukülän.
«Mugu anna õnnõ!» ütles äri
edenemise kotsilõ pernaanõ
Konsapi Tiia, kiä mõi laada pääl
ütõn peremehe Velloga mitund
sorti mahhetjahhu, kaarahelbit
ja andsõ pruuvi esitettüt leibä.

Zerna talo kraami müvväs
mitmõnkümnen Eesti poodin.
Perämäne kotus, kohe kraam
müüki panti, om vahtsõnõ Vilja
puut Võrol.

Tuu puut om kah võtnu tsihis
õkvalt umakandi süüki pakku.
«Mul om näidega kaup, et ku
jahul piäsi tähtaig üle minemä,
sis ma võta tuu tagasi ja söödä

eläjile, mi talo kraami ei piä
är viskama!» kitf Konsapi
Tiia.

Zerna talo kasvatas mah-
hetkraami joba 11 aastakka,
no õigõ äri om länõn käu-
mä perämäse katõ aasta
joosul. Päält tuu, ku saadi
mahhemärk, veski tunnistõdi
mahhesveskis ja perre mehe
mõistsõ esi valmis chitä nii
kõrraligu pakmismassina, et
ammõnigu ütli: jah, võit ta-
ga jahhu pakki panda külh!

«Mu jaos om laat edimäne
tiitähüs pikembä tii pääl,»
selef maavanõmb Sibula
Priit tuud, mille sändse asa
kõrraldaminõ ette sai võetus.
«Ettevõttil oll kah huvvi
pikembä ao joosul inemisi
tiidmist nõsta. Ku mi uman
kodokandin tettüt süüki osta-
mi, sis toetami nii ettevõtjat
ku ka näütises naabrit, kes
saa pekritüükuan tüüd.»

Puulpäiv oll Põlvan iks
turupäiv kah, nigu kõgõ om
olnu. Midä turu pääl kõgõ
inämb ostõti – iks umma
kraami: 17 inemist saiso üteli
aol saban talopidajä man, kiä
mõi õkvalt valmis saanuid
maaškit (50 kruuni kilo),
tomatit, kurki ja redist.

Viaparandus. Mineväde Uma Lehe edimäde külle pääl olnu pildiallkirja lipsas viga: pildi pääl oll iks autokriitik Kirchi Kerli (mitte Kõivu Kerli!), kellest artiklin juttu oll. Pallõmi andis!

Uma süük om tuu kõgõ parõmb!

Uma Leht om Põlva maavanõmbaga samma miilt, et inemine võissi süvva iks innekökkõ uman kodokandin tettü süüki. Ku poodirioli pääl om kümmit sortõ leeväpätse, sis võissi korvi nõsta iks Põlvan, Võrol, Sõmmõrpalon vai Rõugõn tettü leevä. Vai Põlvan vai Põlgastõn tettü vorsti. Ku rahakott lupa, sis ka kodolähküdsen mahetalon tettü jahu vai mahla (tuu perämädse võit muidoki esi kah tetä: osta maña-ubina turu päält vai naabri käest, ku hindäst olõ-i). Ku iks umakandi tuutjat toetat, sis om päält kimmä tundõ kõtun ka tsipakõnõ uhkõ tunnõ süämen.

HARJU ÜLLE, päätoimõndaja

UMALEHT

Telmisenummõr 00917

Ilmus egä katõ nädäli takast tõsõpäävä

Toimõndusõ aadrõs: Tartu 48, 65609, Võro

E-post: umaleht@umaleht.ee; info@umaleht.ee

Päätoimõndaja: Ülle Harju 78 222 21, 56 606 494
info@umaleht.ee

Keeletoimõndaja: Laivi Org laivi77@hotmail.ee

Latsinuka toimõndaja: Mariko Faster 56 213 177
mariko.faster@gmail.com

Välläandja: Võro Selts VKKF

Trükjã: AS Võro Täht

Lehe välläandmist tugõva:

Riiklinõ programm «Lõunaeesti kiil ja kultuur» ja

Uma Leht Internetin: www.umaleht.ee

Paprõlehe-kujolist Umma Lehte saa lukõ ka Internetist www.netiajakiri.ee päält!

Laursoni Piitre: mu uma puu kasus sõsara moro pääl

Timahavadsõ Võro folkloorifestivaali nimi om «Uma puu». Pääkõrraldaja Laursoni Piitre seletäs, midä folgipido aigu Võrol esierälist kaia-kullõlda om.

Seo festivaali tunnislausõ om «Uma puu», midä tuu tähendäs?

Tahami seo festivaaliga vällä tuvva kõik puuga kõüdedü kombõ. Meil om hää nõvvaandja Kõivupu Marju. Timä avitas meil puu-teemat vallasõ seletä ja festivaaliga kõütä. Ristipuu ja kõik muu, mis meil cestläisil om olnu. Tahami, et ka vällämaa grupi kõnõlõsi uma maa puukombist. Tüütäse ka puutüütärõ. Ku varramba om olnu Liiva uulidsa pääl käsitüü- ja kunstilaat, sis seo kõrd kolimi laada keskliina, Jüri uulidsa pääle. Liiva uulits ja muusõumi huuv jääske õnnõ tüütari jaos.

Kas «uma puu» tähendäs su hindä jaos ka midägi?

No kac, ma olõ liinalats ja mändsegi puuga kõüdet om rassõ olla. Kuigi mul om uma puu istutõdu külh. Illos pettäi sõsara maamaja man. Aastit tagasi

suurõ laulupido aigu kävemi kah puid istutaman.

Midä vahtõsõt pidol viil om?

Uulidsatands tandsitas seokõrd rannapromenaadi pääl. Seo om väega illos kotus! Tahami, et vällämaa rühmä opva är cesti tandsu. Neo omma kodolehe pääle vällä pantu. Valiva üte vällä ja ku alostasõ uma pääkontsõrdiga, tandsva üte lihtsä cesti tandsu: «Tõmba, Jüri!» vai «Kaara-Jaani». Kacmi, kuis näil vällä tulõ!

Minevääasta tuud es olõ, et timahavva om jäl kulinaarium: vällämaalasõ tegevä ummi süüke tutvsa, mi ummi Võromaa ja Eesti süüke.

Ku pallõ umma kiilt festivaalil kuulda om?

Võro keele oppus tulõ joba mitmõndat kõrda. Pääväjuht Kõva Kalvi kõnõlõs kah kõgõ võro keelen. Timä jutt pandas ümbre inglüse kiilde. Umma kiilt ei unõhtõda ja tuud kuulõt kõrrast inämb.

Küsse HARJU ÜLLE

Tamra Kait: võrokiilne lugu tulõ sis, ku midägi süäme pääl om

Laulumiis, Pindi külä Tammi-ku talo peremiis Tamra Kait (48) om valmis saanu uma tõsõ lauluplaadi ja katõ plaadi laulõ noodiraamadu. Et tohtri käsk Kaidul seo suvi umma hellü hoita, sis piät laulumehe avvustaja vahtõsõt plaadi tutvastegemise kontsõrdilõ minekiga sügõseni uutma.

Sul om vahtõnõ lauluplaat välän?

Jah, vast üts kuu joba. Ma ei olõ tuuga meediakärrä viil tenü, edimäne suurõmb kontsõrt tulõ sügõse, novembrin, nigu ka edimädse plaadiga olõ.

Midä sa seo vahtõsõt plaadi kotsilõ ütlet?

Seo plaat om nigu rõhutõdult uman aon kinni. Latsõpõlvõ, nuurusao muusikalinõ maitsõ, mis sis olõ.

Muusika om sääne, millest mi sis himoga häädmil tundsõmi, mis mi jaos tähtsä olõ tuul aol.

Ma ei olõ häbenenü säänest lihtsä biiti sääl. Paar-kolm luku om säänest.

Mu osas peetas säänest klavõriga mõtõlust, tuud om ka olõman.

Seo plaadi pääl om õnnõ üts võrokiilne lugu, a sa olõt jobõ põlinõ Võromaa miis, kas võrokõsõ võiva su käest viil võrokeelitsit laulõ uuta?

Ku om juhus. Ku midägi süämehe tulõ ja tahat vällä üteldä. Võrokiilne lugu mu edimädse plaadi pääl tull tuust, et sai Ameerikan kokko uma naabrinaasõ Aaraga. Tigasoo olõ näiopõlvõn, sis Kubbo. Tuu olõ joba kümme aastat tagasi (*Kubbo Aara kuuli 10.03.2010* – UL)

Mu esä sis viil eläsi ja olõ kõnõlõnu juttõ tuust, kuis Aara läts, et saksahvitsiir tull viil perrä. Esä sis nařaga poolõs ütelt, et no küsü perrä, kas timäst om midägi teedä. Ma kússegi Portlandin uma kortõripernaasõ käest, et sis om küsütü ja ei piä esäle võlssma. Pernaasõ ütelt, et mis mi sis ei tiia, saman tä eläs, helistämi! Ja sis olõ mul tõnõ Ameerikanätäl teedä...

Tuu kokkosaaminõ ja Ameerikan võro keele kõnõlõminõ olõ üts suur ime. Inemine kõnõlõnigu kulda: sääl tä es olõ sutnu umma kiilt tsurki ja midägi mano võtta. Sis sündügi mul lugu «Päiv lännu».

Seo plaadi pääl om sis tuu Adsoni lugu, tuu mullõ miildü. Tuu puiõ asi («*Varjuliste puie all*» – UL). Puu omma vanõmba ku mi ja tuu om Adsonil iks väega ilostõ sääl kirotõt.

Üts lugu telliti Võrolõ. Ma tei luu, Kõrvitsa Tõnis tekk sääde.

Põhi om seen, kaitsõväeorkestri om joba linti võt.

Võrol om vaia kuur linti võtta ja ma sis laula ja sis pandas taa kõik kokko.

Tuu om «Vii veeren»: lihtsä asi, paarkümmend salmi. Võro järvest, a üttegi kõrda ei kuulõ sääl nimme Võro!

Ma looda, et Rumvolt (*savikunstnik Rumvolti Aivar* – UL) avitas mul naid sõnno viil üle kobista. Lasõ uma naivistliku sõnakõsõ täl läbi lukõ. Tä olõ mul edimädse plaadi man ka

nõvvaandja. Istut kuun ja täl iks plahvatas.

Nuutõ mano sai kirja, et taa Võro lugu om «hümn suurõlõ liinalõ» – võrokõisil piät iks väiku kiiks olõma aša man! Ja mu jaos omgi taa liin suur.

Sa annit ka ummi laulõ noodiraamadu vällä?

Jah, 31 luku, katõ plaadi matõrjal. Nii häste ku sutsõmi, pandsõmi kirja. Katõ pääle lelläga, kes eläs Villandin (*muusiga- ja kultuurijuht Tamra Kalle* – UL). Tä om eloiga tuud tüüd tennü, a ütelt, et mu laulõ om rassõ kirja panda: mul om inne lugu pään ja mängi toda, sis viil nakka kirja pandma.

Tuu om nigu vanastõ olõ «Laulõgõ kaasa!» Tuu olõ pallo kõlõ opiraamatus. Mullõ kah! Sääl naksit pusima noid akordõ. Mäletä, kuis klassivelega opsõmi sääl laulu «Sinule kullast südan!»

Selle teigi raamadu, et iks küsüti, et kas tollõ vai tollõ laulu nuutõ saasi. Ma iks saatõsõ postiga. Nüüt ütelt, et ostkõ raamat, sääl om kõik kirän!

Küsse HARJU ÜLLE

HARJU ÜLLE PILT

Tamra Kait istus Tamula paadisilla pääl, sääl takan järve perve pääl istus kivist tohtriherrä.

Tamra Kaidu lugu «Vii veeren» laultas linti koori ja orkestriga

Eesti Kaitsevæe orkestri päädriigent Saani Piitre:

«Kaidul sai Võro liina jaos lugu «Vii veeren» tettüs, minevääasta liina sünnüpääväl ja rannapromenaadi vallategemisel kanti tuu ette kah.

Mi umalt puult teimi luu põña valmis. Orkestri mängse seo stuudion sisse. Kait kullõs luu ja laulusõna viil üle, sis saa tuu kooriga sisse laulda. Ma väega looda, et Hilario kuur saa tuud tetä.

Kingimi seo luu Võro liinalõ kas seos vai tulõvadsõs sünnüpääväs, nii kuis valmis jõvvami.

«Vii veeren» passis häste Võro liina laulusõ: lugu om illos, süämlik. Olõ-i kuigimuu-du paatoslik. Lihtsä lugu tuust, kuis inemisel om hää vii veeren ellä ja kuis tä joba latsõpõlvõn sääl vii viirt pite kõndsõ.»

XVI Võro Folkloorifestival 8.-11. juuli 2010

www.vorufolkloor.ee

UMA PUU

Kolmapäiv, 7. hainakuu päiv

kl 19 Võro Keskliina gümnaasiumi noorõ ja naisikuur Tempera laulva Katariina kerikun

Neläpäiv, 8. hainakuu päiv

kl 17 festivali rongikäük
kl 18 XVI Võro folkloorifestivali vallalõtegemise kontsõrt
kl 22 simman Audru Jõelaevanduse Pundiga Kandlõ aian

Riidi, 9. hainakuu päiv

kl 12 latsilava Kandlõ aian
kl 14 Võro muusikakooli perimõmuusikidõ kontsõrt
Kreutzwaldi muusõumi moro pääl
kl 15 festivaliküläläisi rühmä laulva Katariina kerikun
kl 16–19 festivaliküläläisi rühmä Kandlõ aia püüne pääl

kl 16 Tarkusõpesä Kandlõn: Kõivupu Marju

kõnõlõs puiõst eesti rahvausundin
kl 18 Õunapuu Lauri ja Noormaa Tarmo kontsõrt
Kreutzwaldi muusõumi moro pääl
kl 20 Põlva lõõdsaklubi Kreutzwaldi muusõumi moro pääl
kl 22 simman andsambliga Tuulelõõtsutajad Kandlõ aian

Puulpäiv, 10. hainakuu päiv

kl 10 bussisõit ristipuiõ mano ütten Kõivupu Marjuga
kl 11 lõõtsapille võikimängmine Kandlõ aian
kl 15–19 festivaliküläläisi rühmä Kandlõ aia püüne pääl
kl 18 Kihnu Virve ütten perreandsambli ja Nisu Erikuga Kandlõn
kl 20.30 uulidsatands (kirjapandminõ kl 12 pääle Keskliina pargin)
kl 21 laulud uinuvale järvele Tamula järve promenaadi pääl
kl 22 simman: vällämaa muusigu, Hoia ja Keela Kandlõ aian

Pühapäiv, 11. hainakuu päiv

kl 11 kulinaarium: festivalil üteliijä pakva
Kandlõ kultuurimajan ummi rahvussüüke
kl 12 Põlva mandoliine orkestri Kreutzwaldi muusõumi moro pääl
kl 12 Sandor Szabo kontsõrt Katariina kerikun
kl 13–16 festivaliküläläisi rühmä Kandlõ aia püüne pääl
kl 16 Tauli Anu ja Tuuli ni Noormaa Tarmo kontsõrt
Kreutzwaldi muusõumi moro pääl
kl 18 XVI Võro folkloorifestivali lõppkontsõrt Kandlõ aian
kl 22 simman andsambliga Wismari Poisid Kandlõ aian

9.–11. hainakuu päiv. Käsitüü- ja kunstilaat Jüri uulidsa pääl, nuuri rahvamuusikidõ pargilava Võro keskliinan, Eesti käsitüü ja rahvidõ tandsupesä Kreutzwaldi muusõumin, latsipesä Liiva uulidsa pääl, pilli- ja laulupesä Järve kooli moro pääl.

10.–11. hainakuu päiv. Jutupesä Kreutzwaldi muusõumin, võro keele pesä muusõumi tsäitarõn.

Ku vaia, sis võiva kõrraldaja seod kawa muuta.

Savvusann

Võromaa inemiisi mälehtüse savvusannast: kuis sääl käüti, midä kõnõldi, midä pääle mõskmisõ viil tetti ja miä viil sannast meelen om.

Mu suidsusanna

Õigõ latsõn kävemi sõsara, vele ja imäga Kruutusõ mõisa sannan. Tuu oll suurõ ahoga ja küteti kats päivä. Sis oll puulpäiv jaotõt kattõ jakko: inne lätsi sanna mehe ja sis naasõ. Üts vanamiis istsõ sääl hummogust õdaguni – lämmi jo!

Ku väikene neiokõnõ olli ja koolisõprü poolõ sai mintüs, sis edimäne suidsusannaga kotus oll Erästvere järve veeren sepä Ludvi, priinimega Asi man.

Ma õkva pelksi ja hää meelega es tahtnu sääl olla. Nüüt tiä, et tuu sann om celmidse aastagasaa algusõn pistü pant, sääl hoiõti toorõst lihha ja suidsutõdi ekä eläjät.

Noh ja nüüt om nii, et ku reisusihnt sinnäkanti vii, olõmi sepä tütre Maie man kostilidsõ ja sannalisõ. Kütä piät üts ja ainumanõ ja tuu om nigu ärisalahus. A Maie om chtsä sannanaanõ.

Ku mi sanna oodami, sis toomi pilli järve viirde ja hõiskami vanno ja vahtsit laulõ! Ja sinnä lava pääle mahumi mitmõkõistõ ja segasummaga, iks kargami vette ja joosõmi sanna tagasi.

Tiiä, et sääl sannan om käünü pallo vällamaalasi, Prantsusõst ja Norrast ja kost viil! Vanal aol olnu näil keldritäüs hapatõdud kõomahla. Nüüt iks muudsamba keelekastõ. Minevä aasta oll tuu sanna pilt ka aokirän Meie Perc. Maie latsõlats sääl toimõndaja.

Järgmäne sann om Põlva kandin Aarna külän. Tuu sannaga om meelen, et sääl oll väega tragi vanapernaanõ

Liide, kes kattõ tütärd niikavva kasvat, ku miis vangilaagrin oll. (Elämine om õkva Kõivu Madisõ kodokandin).

Ütskõrd ku miis oll är viid, löudse Liide sanna kõrvalt risu alt mitu pudõlit kangõt kraami. Sis tull miilde, et miis oll tohtõrdamisõs (ja ka valuutas) hañsat tennü. Ja Liide sai tuu hañsaga mitu asja actus. Sannan hoiõti ka tapõtuud eläjät, sinnä kärbläse es tulõ.

Päält 30 aasta tagasi tull sääl sannan noorõl perrel üts hainakuu juubõl pitä! Mõtõldi, et keskpäävä aol ja kodomuro pääl. Rahvast tull egäst ilmakaarõst. A nakaš kõvva sadama, laotõdi sis pido huunit piten lakja.

Vanal Liidel oll väega viländ joba! Kõik tuu kari lassõ pallidõ jalguga ümbre. Sis mõtõl tõpratohtrist Priidu, et kütäsi õigõ sanna! Lätš Liide käest lupa küsümä. Liide ütõl: «Või poig, sa palotat taa sanna maaha!» Priidu vasta, et inne käümi sannan, sis palas jah vast är.

Anti sis tuld ja juudi kodoõlut ja matsutõdi vardalihha. Ku kikas vahtsõt päivä kuuluf, löudsevä naasõ, et sanna man om kõik väega vakka. Sääl oll armec mustõ juudit. Ei saa täämbädseni arvo, kuimuudu nä nii mustas saiva!

Sis mi pansõmi suurõ tuubri maapliidi pääle ja naksimi kesk murro mihi tahmast puhtas küürmä!

Liidel oll hää miil, et sann maaha palotamalda jäi. Ja meil hää naarda! Nüüt omma nuu noorõ kõik ligi ja üle 70.

RAUDKATSI ENE,
võrokõnõ Kurõmaalt

Saarõ Evar om ammõdin loodsiku kõgõ hõelambalt manopäsetävä kotussõ vällä kaurmisõga.

RAHMANI JANI PILT

Evari edimäne haabjas

RAHMANI JAN

Pulga Jaanil om ütepuuloodsik. Kama Kaidol om ütepuuloodsik. «Ei saa makki kehvemb olla,» mõtlõs Saarõ Evar, ku talvõl mõtsa rago ja paar ilosat haavapuud löüd, minkast või-olla loodsigu vällä rako saanu.

Kats haavanotti, kuus miitret pikä, vidä tä uma moro pääle. Ütel om pruuni värmi tsipa seen, tuud lõikas tä lühembäs, nika ku pallo lühkü saa. A tõõsõst toorikust piät külh paat saama!

Ütspäiv omma Evari moro pääl ka targõmba mehe, Partsi Priit-Kalev ja Kama Kaido. Nimä omma ütepuupaatõ tennü ja mõistva nõvva anda. Katõ pääväga antas haavanotilõ paadikujo.

Kõgõpäält raotas põhi silles, är raotas 1/4 puud ja Evar nakkas pelgämä, et kas niimuudu taast puust midägi alalõ kah jääs. A targõmba mehe tiidvä. Sac, kirvõ ja hüüvlõiga saa loodsik uma välimäse kujo, üle paadikere puuritas sisse peenükese mulgu, et sis, ku seestpuult paati tühäs raot, saanu naglaga külh paksust kontrolli.

Lõpus käänētäs paadipõhi allapoolõ ja opatas viil veidü ja sis üteldäs Evarilõ, et olõ nüüt miis ja rao taa paat seest tühäs, nii et sain jääs kats sentimiitret paks.

Evarilõ om kõgõ miildünü vanaaigist tõid oppi, tuuperäst tä seo paadiragomisõ ette võtõtki. Puutüuga om tä ka inne kokko puttunu ja tiid, kuis puu käändä ja lahki minnä või. Järgmäse kats nädälit om Evar egä minot, mis muist tõiest üle jääs, paadi man. Ja muidõ töie jaos jääs tuu aig küländ veidü aigu üle.

Päämidse tüüriistas om Evaril vessüm (ruihõ ragomisõ kirvõs). Päält tuu viil kaarin teräga ragomisõ kirvõs, tsipa saa tarvita mootorsaagõ, peiklit... A päämine om iks vessüm.

Takastperrä rehkendäs Evar, et paadi seest tühäsragomisõ lätt viis täüspikkä tüüpäivä. A tuu ei olõ viil kõik: tetä tulõ ka pulga vai tikukõsõ, mis topitas puurituidõ mulkõ sisse, ku paadil õigõ paksus käen. Ja noid mulkõ om nii 200 tükkü, niisama pallo tulõ väidsega ka pulkõ tetä.

Ku paat om seest tühäs raotu ja sainapaksusõ mõõtmisõ mulgu tikukõisiga kinni topitu, või laotaminõ pääle naada. Et paadi veere lakja saia, tetäs paadi kõrvalõ tuli ja paadi sisse pandas pingele lepätõki. Kuumus tege paadiveere pehmes ja lepätõkk surb paadi viirt laembas. A tuud laotamist vai vinütämist piät küländ tasaligult tegemä,

muidu või paat lahki minnä. Algusõn lüügi paar lahet paadilõ sisse. Ja lakja kah ei taha loodsik minnä.

Asatundja, kes oma laotamist kaema tulnu, hirmutasõ kah veidükese, ütlesse, et seo loodsik lakja ei lää, seo tulõ eläjänahkuga üle lüvvä ja taast saa kajakk. A Evar ei anna alla. Ku tuli om paadi veeren neli tunni palanu, nakkasõ külh kõrraligult vinnümä, lahkõ inämb suurõmbas ei lää ja loodsik saa illos lagja!

Paat nõstõtas aida ala kuio-ma. Hää, et Evaril om nii pikk ruum, kohe tuu päält viie meetri paat sisse mahus. Ku paat om kuiv, nii kuu-katõ peräst, pandas sisse viil kõvõrast puust kaarõ ja sis om loodsik valmis. Põhhaligumbalt lupa Saarõ Evar ütepuupaadi ragomisõst kirota tulõva aasta Võro-Seto tähtraamatun.

Pudropaa-imänd kiit putro lahkõ käega

HARJU ÜLLE
ylle@umaleht.ee

Sääl, kon tulõ pääl podisõs suur pudropada, või suurmaputro segämän ja maitsman nätä kunstnikku Margna Eppu (45). Kanepi valla Kaagri külä Hino talo pernaasõ hää ja maitsva pudrotegemise oppus om lihtsä: «Tohe-i millegagi koonõrda!»

«Ei tohe liha ja sibulaga koonõrda, põrnast võit panda, soolasiini (ku om), tsipakõsõ kaali, kardokat ja sis muidoki lõuna-cesti tangu, mitte määnestki muud!» seletäs Epp. «Ütesõnaga – putru piät tegemä lahkõ käega!»

Ku pallo inemiisi paatävvest pudrost sõõnüs saa, olõ-i Epp kokko rehkendänü. «Paatäüs putro om nii hää asi, et tuust jakkus egä kõrd kõigilõ!»

Ku Epp Taivaskuan Uma Pido tulõhoitjidõ jaos suurmaputro kiitse, küsse üts inemine, et kas tä tege kõikaig niimuudu koton süvvä? Epp pidi tunnista-ma, et tuu nii ei olõ. «Inemine iks tulõ pääl suurõ paaga süvvä

ei tii, ku olõ-i õkvalt suur hülka inemiisi küllä tulõman.»

Tuuperäst om tulõ pääl keedet pudõr kõigi inemiisi jaos esieräline asi. Maik om kah hoobis tõnõ ku hariligul pudrol ja tulõtas pallodõlõ miilde midägi latsõ-iäst, ku om kongi säänestmuudu süvvä tetti.

Epp kõnõlõs, et pudrokiitmine om tälle puulkõgõmada külge jäänü. «Ma jo tiid ku suur kokk ja pernaanõ ei olõki, a tuu om kuigi pasnu vanaperätside ettevõtmiisi mano nigu ka maa seen mulgun lamba küdsämine.» seletäs tä. «Ku om hulga rahvast kuun, sis satas kuigi esihindäst vällä, et ma nakka kõrraga sändses pernaasõs!» Ja inemise tundva hinnäst Epu pudropaa man kodotsõlt, küsüse, midä om sisse pantu, mekvä ja kitvä.

A kunagi oll Epp Tarto liina tütrik, kiä tiiä es midägi ei vanaperätsest söögitegemisest ega ka vana Võromaa kultuurist.

Kunstikooli lõpõtanu Epp trehväs tuu kõgõ sisse 20 aastaga iist, ku lätš sama tuudaigsõ mehe härgütämise pääl Karulahe elämä – tallo, kon olõ-s aasta aigu celetritki.

«Hüpsi pää iin vette, tiiä es maaharimisõst ega eläjäpidämisest midägi,» tunnistas Epp. «A tsia ja eski lehm sai võetus! Hobõsõga sai käütüs kolm kilomiitret autupuuti... Takastperrä kaiõn oll tuu kõik väega romantilinõ, a väega kerge tuu elo muidoki es olõ.»

Karulan kasvi tälle nigu esihindäst külge maausulinõ ilmakaeminõ. Võro keele om tä kah är opnu, a egäl puul iks kõnõlda ei julgu – äkki lätt iks midägi võlssi. «Aku haanimihiiga püürispäivä piämi, sis tulõ külh võro kiil nigu esihindäst,» seletäs Epp.

Kunstnik Epp papõrd vai lõuõndit väega ei pruugi, pilte maal tä päämidsetl vanno puujuppõ pääle. Kõgõpäält pruukõsõ tä är kõik, miä uma kodotalo ümbre löudse. Parhil-latsõs om tuu kraam otsa saanu ja puukraami toova külälise, kedä käü hulga.

Epp maal päämidsetl regi-laulõ vai perimüsega kõüdetüid pilte. Tä om peris rahul hindätettü Uma Meki logoga ja om mitu aastat ka Võro folkloori-pido kujundust tennü.

Epu puuplankõ pääle maali-

tust «Haanimaa legendist» sai tuulõ tsiibu sisse egä-aastanõ koolilatsi legendilugõmisõ ja tuu perrä joonistamisõ päiv. «Nii üllätäv ku tuu ka ei olõ, a muistnõ värk jõud latsilõ väega häste peräle. Seo kotussõ pääl müts maaha Haani kooli direktri ja kõgõ tuu seltskunna iin, kiä seo asä kõrraldamisõ ette võtsõ!» kitt Epp.

Et Epp om teküs naistõrahvas, sis om täl viil hulga tegemisi päält kunstnigus olõmisõ ja pudrokiitmisõ. Tä tege savvusanna-raamatut, kõrraldas Kanepin raamaduküllä ja jaga rahha Eesti kultuurkapitali Põlvamaa ekspertgrupin. Kiä rahha saa, tuud otsustas grupp muidoki ütitselt, a Epolõ omma kõgõ inämb meelee perrä nuuri ettevõtõmisõ, raamatidõ ja etendüisi tegemine. «Vallapido saat ka tõistmuudu är pitä ku kultuurkapitaali rahaga,» arvas tä.

Et Epp taha-i kimmä kotussõ pääl tüül kävvü, sis om timä väiku unistus tuu, et saanu uman talon sisse säädi luudusoppusõ opitarõ. Luudusõ ja vanaperäde elovieie tundmisõ laagrit tä joba kõrraldas ja tege tuud lämme süämega.

PILT: OLLI SULEV/MAALEHT

Margna Epp Taivaskuan Uma Pido tulõhoitjilõ putro kiitmän.

Suur uudishimo

TAMMÖ AILI

Ummõtõgi om suvi käen. Üüse om väega vihma sadanu, moro om peris muanõ. Hummogudsõ toimõndamisõ omma kõrran, nüüt või aolchti otsma minnä.

Täämbä lää rattaga, saa rutõmb är käütüs. Postkastini om kostost tükk maad.

Poolõ tii pääl postkastini juusk uja tii alt läbi. Sõida kõva huuga ja näe, et tan uja veeren saib määncgi auto, omma mõnõ inemise kah. Vesi om täämbä väega muanõ, a paar latskõist omma peris vii scen ja otsva säält midägi.

Ma ei saa pidämä, viroda edesi, a mullõ tunnus, et autol olõs nigu vinne numbri olnu. Võta sõs posti är, a hing ei anna rahhu. Vaia olõsi kuigi teedä saia, mis kurat säält ujast otsitas. Ja viil täämbä, puha muavesi. Taa uja om siin olnu tuust aost, ku hinnäst mäletä.

Mul tulõ plaan: aja jalgratast käekõrval, sõs saa kaia ja küssu, midä ja mis asja nä ajava. Lähembält tunnus, et iks om külh vinne numbrimärgiga auto, no asi klatt, tulõ küssu vinne keelen: «Sto võ stes ište?» (midä ti siin otsiti?)

Tükk aigu om vaikus, kõik

KOHA PRIIDU TSEHKENDÜS

viis nuurt inemist tunnistasõ minno nigu tulnukat. Nii, nüüt lätst vist midägi võlssi. Paistus, et es saava arvu, mis ma küsse. Tsipa ao peräst tulõ näide suust: «Spiik juu inglisi?» Oi sa kurivaim, mis inglisi, ma ei olõ üttegi tunni inglise kiilt opnu (ja mullõ taa kiilt ei miildugi)!

«No-no» ütli kipõstõ vasta, kuigi nii vist iks taa ei olõ. Ma olõ filmest kuulnu, et üteldäs «nõu». Suurõ hiitumisega ei tulõ tuud inämb miildegi. Nüüt lätst asi mu jaos joba täämbä. A ega ei kõlba inämb uurmist poolõlõ kah jättä.

Noorõ taipasõ, et seo külämuur ei saa taast keelest arvo. Kaesõ tükk aigu ütstõsõlõ otsa ja sõs tulõ: «Sprechen

Sie deutsch?» (kõnõlõti saksa kiilt?)

Ai taivas, saksa kiilt! Muidoki kõnõlõ tuud, sai koolin aastit opitus. Nüüt piässi ašast asja saama. Ökva häräl sarvist kinni ja küsimä: «Kleine Wasser (väiku vesi), mis ti säält otsiti?»

Lätst jälki vussi, ei mäletä inämb saksa kiilt kah! No mis nüüt külh saa, ei tiia, mis keelen nä viil võiva minoga kõnõlda, viimate kunnasüüjide keelen! Pidi ma kül nii uudishimolik olõma. Kihotanu müüdä, olõs jo koton aolchti lugõnu. Ma olõ kõkkõ pruuvnu, eski võro kiilt, ei saava arvo. Sõs kae, et üts nuurmiis lätst väega kimmä sammuga auto poolõ, ots midägi säält ja tulõ sõs mu mano.

And mullõ üte suurõ paprõ kätte. Säält om selgen eesti keelen: Hollandi üliopilasõ tegevä vii-uuringit Kagu-Eestin ja näil piät laskma pruuvõ võtta säält kost nä esi tarviliigus pidävä. Ku midägi ütlemist om, sis tulõ Eesti maaülikooli määndsegi (nimme ei mäletä) oppaja jutulõ minnä.

Nüüt nakas mul kül kipõ! Ütle: «Bitte entschuldigen!» (Andkõ andis). Kae, kuis rutu ratta pääle saa ja tulõma. Perän om aigu mõtõlda, et ku iks kiilt ei mõista, hoi mokk maan. A tõsõst küllest om jälki hää kah, ma sai teedä, mis nä säält väikust ujast otsva.

Riik oppas raha kaotamist!

Ütspäiv saisi ütten Võro poodin leti man ja oodi, et kaupmiis põrmandu päält pistü tulnu. A tä es tulõ, otsõ midägi riolidõ alt ja koruf õnnõ umacette, et: «P...e raisk!» ja «P...si raisk!»

Minno naas asi huvitama. Nuu paar havvõ-

lanti, midä ma ostma tullu, lätsi meecest. Midägi väega tähtsät pidi müüjäl är kaoma, ku inemine niimuudu põrmandut piten ruumas, et täl eloga inämb määnestki kokkoputmist ei olõ.

Sõs tull tönõ miis tälle mano ja küsse, et mille sa, kainõ inemine, kähile olõ? «Viissada kruuni!» kähisi kaupmiis õnnõtulõ. «Tuul puhksõ lavva päält maaha ja niimuudu, et inämb ei lövvä!» Kipõn aigo ildamba olli joba kats miist kähile. Kats säänest suurt ja kimmäst tätoveeringidega mehchulli.

Saisi viil tubli viis minotit, mu taadõ naas saba tekkümä. «P...e raisk, p...si raisk!» pobisi kaupmiis põrmandu päält. «P...i raisk, p...e raisk!» pobisi assistent mano. Järekkõrd kogosi hinnäst, kai tuud kõikõ päält ja pidi henge kinni.

«Hää et sa parhilla 500 kruuni kaotit. Tuu elät üle.» ütelf papi mu takast ja arvas: «Tulõva aasta om euro, sõs panõd nõõri kaala, ku tuul 500 är puhksas...»

Lätsi poodist vällä ja es olõ kuri. Ku raha är kaos, võit veidükese hindäst vällä minnä

RUITLASÕ OLAVI,
tiidjämiis

külh. Näütüses tuu pääle, et Eesti riik ostõs Estonian Airi. Pia pankrotin lindamisfirma, miä sai 2008. aastal 170 ja 2007. aastal 52 miljonni kruuni kahho. Kiä tuud siibuga ullimajja üllen pidämä nakkas?

Üle 100 miljonni masnu Vabahussammas pill

hindä küllest klaasitsit saina-plaatõ. Mullõ tunnus, et sambal om häbü.

Vabahussõda esi massõ arvamisõ perrä 42–62 miljonni ruublit. Kuldruublit külh, a õks om vahekõrd paigast är. Nüüt tellitäs sambalõ 10,2 miljonni iist vahtsõnõ valgus.

Kiä tuu kinni mass? Loodati tšehhe käest midägi tagasi saia? Lugõgõ Švejki, sõs saati arvo, kellega teil tšehhe puhul tegemist om!

Elektri hind nõsõs. Elektrit om riigin veidemb tarvita maatu ja tuuga om lännü elektronõ liigutaminõ üle-kandmisliinen kallimbas. Saa sa sõs arvo: ku om rohkõmb elektronõ vaia, pandas hinda mano, ku om veidemb vaia, pandas jälki mano!

Ku tuu vaenõ kaupmiis, kiä must sinnä poodipõrmandu pääle viiesaalist otsma jäi, teedä saa, et täl tulõ pääle tuu jakobsoni viil umast karmanist linnujaam, vabahusõsamba valgus ja elektronõ liigutamine kinni massa... Ei tiia, kas nõsõski vaesõkõnõ inämb säält põrmandu päält?

Tossu Tilda pajatusõ

Laulupido paprõ pääl

Seo lugu juhtu sis, ku Antslan olf viil aolchetoimõndus. Trükükoda olf Valgan, pildi sai trükimiskõlbuliigus Tarton.

Aoleht nimega Kolhoosi Elu tulf varra valmis tetä, ku tahtsõ veidükesege kipõmbalt midägi ilmuta. Nii olf ka laulupido lehekükõlega. Toimõndusõ kavvalpää käve aigsalõ pruuvõ kaeman, ai lauljidõ ni tandsjõdõga juttu, es unõhta ülembitki. Lugõjalõ pidi jäämä arvosaaminõ, et tuu matõrjaal om õkva-prõlla pidoplatsi pääl valmis tett.

Nuu inemise toimõndusõst, kiä trükimist kõrraldi, sõidi rongiga ette valmis tettüide jut-

tõ ja piltega Valka. Säält trükükust võeti viil kõnõ Antslah, küsüti, kuis ilm om. Ilm olf hää, päiv paistu. Trükükõmassin lätst käämä ja leht trükiti är.

A ku toimõndusõ mehe lehepakkõga Antslan rongist maaha tullu, es usu nä ummi silmi. Liinast olõs ku sõda üle käämä. Ei tiia kost tulnu vihmapilv olf puistanu vihma ja räüssä, marutuul murdu puid. Pidoplatsi pääl lainõti suurõ viilumbi. Viimädsõ minodi pääl tougati laulupido nädäli jago edesi.

Ku aolehe Kolhoosi Elu tuukõrdnõ toimõndaja Paaveri Mango taad juttu kõnõl, ohas tä süämest: «Ja tsirkükõsõlõ sai viil laulgi nokka tsusatus!» Tuu lausõga mõtõlõ ta laulupido kommisjoni esimehe Zirgu Aksliga tettüid intervjuud.

Linnugiplahvatus mu hindä tarõh

Tarto Lõunakeskusõst sai ostõtus hindäle elektroonilinõ mängulinnuk.

Kotoh panni uma vahtsõ linnugi kokko. Sis olf vaia tä laatma panda ja toda ma ka tei. Lätsi rahuhmeeleh tõistõ tarrõ.

Tükükese ao peräst kuulõs säält tarõst plahvatust. No mis säält juhtu? Joosi kaema ni midä ma näi? Tarõ tossu täüs, põrmandu pääl egäl puul lajah

linnugijupi!

Mul sai hää miil, et minno hinnäst plahvatusõ aigu linnugi man es olõ, äkki olõs mõni jupp viil mullõ plahvatusõjõuga midägi vika tennü. Ku kärssämine läbi nakaš saama, uursõ linnugi moodorit. Tuu olf jupõs linnanu, mõnõ tükkõ kogoni hüdses palanu.

Egäs midägi, veimi linnugijupi puuti tagasi. Säält üteldi, et tuu plahvatus juhtu ülelaatmisõ peräst.

Hää vabandus muidoki, a kost ma pidi toda inne tiidmä? Ei olõ jo ilmahki mobla egä ka

digika aku ni muu säändse ašalaatmisõ aigu plahvatanu. Hää viil, et niigi lätst.

SUURÕ STEVEN-MARTIN
Vilustõ koolist

Vanasõna vanasõna vasta

Tafna naanõ olf vanal Võromaal sõprul külän.

Üteh peeti plaani kohegi mõtsa matkama minnä. Naanõ käve pääle, a sõbra väega es viisi.

Üts sõbõr mõtõl mõtsaminekist viguriga vällä vingõrda ja käändse vanasõna tõistpõte: «Viskami täämbädsõ toimõndusõ hummõnidsõ varna!»

A Tafna naanõ olf päaliina elost väsünü ja tahtsõ iks mõtsan kosutust saia.

Tä põrof laisalõ sõbralõ vasta õigõt vanasõnna appi võttõn: «Täämbäidsõ toimõnduisi ei saa hummõnidsõ varna visada, säält varnan omma joba hamba!»

PEDÄSTIKU PIITRE

Latsilõ

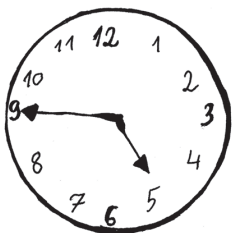
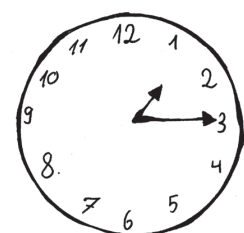
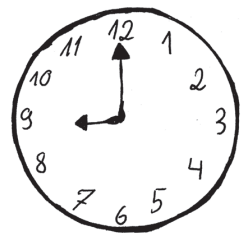
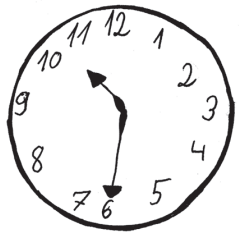
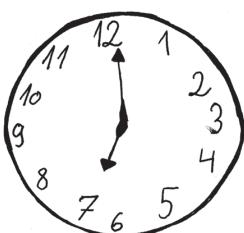
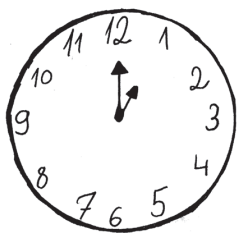
Vastussõq saatkõq
Tartu 48, Võro liin
65609 Uma Leht vai
info@umaleht.ee.

Manoq kirotagõq uma nimi, vannus, aadrõs ja telehvoninumõdõr. Vastajidõ vaihõl loositas vällä võrokeelitsit latsiraamatit vai kasette ja Uma Lehe klepse.

Mineväkõrdsõ mõistatusõ vastussõq: 1. kiholanõ; 2. kusikuklanõ; 3. täi-kirp-lutik; 4. sitasitik; 5. prussaguq; 6. mehiläne.

Avvohinna **Topsi Karen-Christine (10)** Valgast.

Kirodaq sõnnoga, ku palfo om kell parhillaq ja ku palfo poolõ tunni peräst! Tarvidaq sõnno *puul*, *veeränd* ja *kolmveeränd*. Saadaq vastussõq ärq ildampa 8. hainakuu pääväs!

Joonis' SAARÕ HIPPI (8)

Kaeq võrokeelitsit Jussi-multikit: www.lastekas.ee → Jussi multikad → multikaq võro keelen!

Kuuluda

Kuulutusõ tel 78 22221,
info@umaleht.ee

Osta

Osta **talokutussõ Võromaal** (õkva umanigu käest). Maad võissi olla vähämbält 5 ha, hää olnu elektri ja vesi. Olõ-i tähtsä, ku kõrran huunõ omma. Või ka õnnõ maatuukkü paku. Tel 5623 2546.

Telli **Uma Leht Võromaal peri sõbralõ, tutvalõ vai sugulasõlõ!**
6 kuud – 60 kr, 12 kuud – 120 kr
Telli saa info@umaleht.ee vai tel 78 22 221

Umma Lehte saa Võromaal ja Setomaal Lehepunkt müügikotussist, Tartu pääpostkontorist ja Talinast Ateena raamadupoodist (Roosikrantsi 6)

Latsi suvõlaagri Pikäkannun

«Opimi tundma kodokotussõ ravihaino»
2.-6.08

Latsõ eläse ütten 5 oppajaga Pikäkannu koolin

Läämi küllä Sävähava luudustallo ja Oraperä ürditallo

Küläläne: Turbi Margit Otõpää luuduskeskusõst

Opimi maiguhaino pruukma söögitegemise ja tsäikiitmise man, hindama luudusõ-lähküt ello

Süvvä saa häste, mõtsa minekis saa hammõ ja mütsü, maiguhaino saa kodo ütten võtta

Laagri mass 750 kruuni
Tugõja: Keskkonnainvesteeringute Keskus

Teedüst saa Tamra Ave käest tel 502 8783